

Volkscafés redden van projectontwikkelaars blijkt vechten tegen de bierkaai

“Inboedel van café beschermen is erg ingewikkeld”

Yoke Vandenberg staat al 34 jaar achter de toeg van In De Kleine Hal. “Onderschat de sociale functie van een bruin café niet”, zegt ze. Foto KAREL HEMERLICKX

HASSELT - Het nieuws dat er met de Augustina weer een bekende horecazaak uit het centrum van Hasselt verdwijnt, wordt aan de overblijvende cafétogen allerm minst op gejuich onthaald. “Ook wij hadden het liever anders”, zegt schepen Tom Vandeput, “maar het stadsbestuur is machteloos als het over niet-beschermde panden gaat.” En net daar wringt het schoentje, want in Limburg zijn er volgens het centrum voor Cultureel Erfgoed nauwelijks beschermde cafés. “Aan de toeg zijn nochtans al veel problemen opgelost”, zegt Yoke Vandenberg van het eeuwenoude café In De Kleine Hal.

Geert HOUBEN

“Natuurlijk willen wij als stadsbestuur onze volkscafés en typische restaurants zoveel als mogelijk behouden”, zegt schepen van Economie Tom Vandeput (CD&V). Ook hij betreurt dat de Augustina verdwijnt, maar staat naar eigen zeggen machteloos. “Volkscafés zorgen voor charme en animo in het centrum. Alleen kunnen wij de eigenaar van een niet-beschermde pand niet verplichten om er een café of restaurant in te houden. Dat kan geen enkel stadsbestuur, want er bestaat geen wetgeving voor. Als de eigenaar beslist om de huurcontracten op te zeggen of de huur te verhogen, is dat zijn recht”, zegt Vandeput. “Wat we wel kunnen doen, is er geen andere bouwprojecten toelaten. De Augustina ligt in een mooi pand en wij gaan niet zomaar toelaten dat dat afgebroken wordt. Idem

Het geheim van een goed volkscafé? Een proper glas en schone leidingen, de rest is bijzaak

Dries KERKSTOEL
Uitbater café Cambrinus

voor de Uilenspiegel.”

Inboedel

Dat het niet eenvoudig is om een café als café te beschermen, weten ze bij het Provinciaal Centrum voor Cultureel Erfgoed. “In Limburg is bij mijn weten nauwelijks een café beschermd”, luidt het daar. “Dan heb ik het niet over de gevel, want zo zijn er natuurlijk wel panden. Maar het café op

zich, de inboedel en de toeg zeg maar, dat is een ander verhaal. Zo’n bescherming kan in principe wel, maar er komt heel veel bij kijken.”

Een proper glas

Café De Cambrinus in de Dorpsstraat is een van de plaatsen waar ze nog tegen de stroom inzwemen. Geruchten dat een van de oudste cafés van Hasselt zou moeten ruimen voor appartementen werden enkele jaren geleden door eigenaar Jan Kerkstoel de kop ingedrukt. “Dit is hier al 140 jaar een café en dat moet zo blijven”, zegt uitbater Dries Kerkstoel, zoon van. “Het geheim van een goed volkscafé? Zeven dagen op zeven open zijn en aandacht voor de pils. Een proper glas en schone leidingen zijn de belangrijkste ingrediënten. De rest is bijzaak.”

Vaste toeghanger van dienst is Michel. “Mijn achternaam moet niet in de krant. Ze weten hier wel wie Michel is.” Dagelijks komt hij er zijn dagschotel consumeren. “Ik woon in een klein appartement en daar is het niet zo gezellig. Geef mij maar een goede bruine kroeg. Cafés waar ze ook eten serveren, vind ik maar niks.” Ook bij In De Kleine Hal, in de

schaduw van de kathedraal, zijn hooguit enkele krukken vrij op woensdagnamiddag. De zaken gaan goed. “Ik houd het nu hier al 34 jaar open”, zegt Yoke Vandenberg (52). “Maar als er zich een goede kandidaat aandient, valt er te praten over een overname.” Het pand is eigendom van vastgoedbeleggingsmaatschappij Pubstone, maar Yoke maakt zich sterk dat het café blijft. “Dat kan ook niet anders. In de 19e eeuw bestond In De Kleine Hal al. Het recept voor een goede bruine kroeg? Een goede toeg om aan te praten. Daar zijn al veel problemen opgelost. Onderschat de sociale functie van een bruin café niet”, zegt ze. “We helpen hier inderdaad de we-

reld verbeteren”, lachen stamgasten Roland Maris (74) en Abdul Feyzulovic (65).

Den Drossaerd in de Willekesmolenstraat is dan misschien iets jonger dan de eeuwenoude Cambrinus en In De Kleine Hal, maar de tapkraan loopt er toch ook al 43 jaar. “En dat zal nog zeker tien jaar het geval zijn. Ik doe dit nu al 31 jaar, een decennium extra krijg ik er nog wel bij.” Nochtans zag het er even slecht uit voor uitbaters Yves Wathion en Mieke Froyen. “Ons contract loopt eind deze maand af, maar ik heb het pand nu gekocht. De zaken gaan nog goed, maar toch minder dan vroeger. Het rookverbod heeft daar heel veel mee te maken.”

Ook aan de toeg van de Cambrinus wordt de wereld elke dag verbeterd.